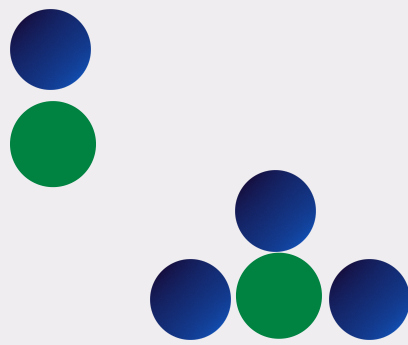
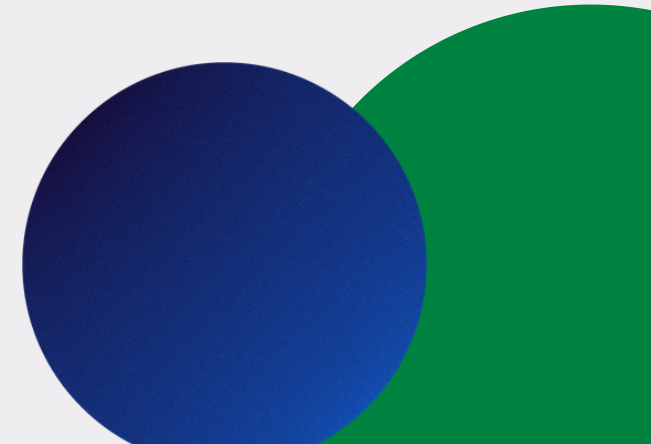

Державна податкова служба України
Головне управління ДПС
у Київській області

**За які земельні ділянки
юридичні особи –
платники єдиного
податку четвертої групи
звільняються від сплати
земельного податку та
повинні сплачувати
земельний податок**

Юридичні особи – платники єдиного податку четвертої групи, які є власниками / користувачами земель сільськогосподарського призначення та/або земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), звільняються від сплати земельного податку за земельні ділянки, що використовуються такими платниками для ведення сільськогосподарського товаровиробництва.

Відповідно до абзацу першого п. 292 прим. 1.1 ст. 292 прим. 1 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи є площа сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) та/або земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), що перебуває у власності сільськогосподарського товаровиробника або надана йому у користування, у тому числі на умовах оренди або емфітевзису.

Згідно з частиною першою ст. 22 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III (далі – ЗКУ) землями сільськогосподарського призначення визнаються землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей.

Частиною другою ст. 22 ЗКУ встановлено, що до земель сільськогосподарського призначення належать:

а) сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги);

б) несільськогосподарські угіддя (господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім тих, що віднесені до земель інших категорій, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі під об'єктами виробництва біометану, які є складовими комплексів з виробництва, переробки та зберігання сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо)

Частинами другою та четвертою ст. 59 ЗКУ, зокрема, визначено, що юридичним особам за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування можуть безоплатно передаватись у власність замкнені природні водойми (загальною площею до 3 гектарів). Власники на своїх земельних ділянках можуть у встановленому порядку створювати рибогосподарські, протиерозійні та інші штучні водойми.

Зокрема, юридичним особам органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування із земель водного фонду можуть передаватись на умовах оренди земельні ділянки прибережних захисних смуг, смуг відведення і берегових смуг водних шляхів, озера, водосховища, інші водойми, болота та острови для сінокосіння, рибогосподарських потреб.

Згідно з п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 ПКУ платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності, зокрема, з податку на майно в частині земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності (крім діяльності з надання земельних ділянок та/або

нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм), позичку, на іншому праві користування (у тому числі на умовах емфітевзису)) та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва.

Статтею 283 прим. 1 ПКУ передбачено особливості визначення земельного податку за земельні ділянки, що перебувають у консервації, або забруднені вибухонебезпечними предметами, або непридатні для використання у зв'язку з потенційною загрозою їх забруднення вибухонебезпечними предметами.

Відповідно до абзаців першого-третього п.п. 69.14 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ за період, зокрема, з 01 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки (земельні частки (паї)), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України (далі – Перелік територій).

Починаючи з 01 січня 2023 року, за земельні ділянки (земельні частки (паї)), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України, які включені до Переліку територій плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було визначено щодо відповідних територій дату початку активних бойових дій або тимчасової окупації, до

останнього числа місяця, в якому було завершено активні бойові дії або тимчасова окупація на відповідній території.

Дати початку та завершення активних бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних Переліку територій.

Наказом Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 № 376, який набрав чинності 20.03.2025, затверджено оновлений Перелік територій, та визнано таким, що втратив чинність, наказ Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією Отже, юридичні особи – платники єдиного податку четвертої групи, які є власниками / користувачами земель сільськогосподарського призначення та/або земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), звільняються від сплати земельного податку за земельні ділянки, що використовуються такими платниками для ведення сільськогосподарського товаровиробництва.

За інші земельні ділянки, в тому числі за земельні ділянки сільськогосподарського призначення, що не використовуються для ведення сільськогосподарського товаровиробництва, юридичні особи – платники єдиного податку четвертої групи сплачують земельний податок на загальних підставах з урахуванням особливостей, передбачених ст. 283 прим. 1 та п.п. 69.14 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.